

Vum de Officio sive Beneficii Spiritus S. dicturi
sint bini nostri discipuli, deq; ipso quoq; Spiritu
S. ejus nempe essentiâ & personâ sæpius * hactenus
à me dictum fuerit, non abs re fore puto,
si impræsentiarum ipsam vocem Spiritus pro-
lixius aliquanto (quantum quidem hîc permiserit quaternio)
excussero & explanavero, idq; juxta ductum orthodoxi cujus-
dam (cum hujusmodi enim, ob causas *von* *ἄλλοις* conjecturandas,
libenter loqui soleo) Theologi, qui in hoc sæculo plurimis do-
ctissimis Viris, inter etiam illos, qui in religionis negotio à no-
bis absentiunt, inclaruit & celeberrimus habitus fuit. Neque
tamen omnia hujus vocis significata afferre est animus, sed ea
duntaxat, quæ sensui Theologico seu sacro velificantur, quod & i-
psum in principio monitum omninò oportuit.

Sumitur ergò & accipitur Spiritus pro Spiritus S. effectis
atq; operibus. Atq; sic salutis nostræ organum, coeleste puta,
Evangelij Christi verbum, dicitur Spiritus per Metonymiam,
quam ita nominant Rhetores, personæ efficientis pro re effectâ,
Est enim Spiritus Dei autor Evangelij, & per illud peculiariter
efficax est ad salutem. Idque nobis sequens Apostoli dictum
confirmat de se suisq; synergis scribentis II. Cor. III, 6: Deus nos
idoneos fecit (*ἰκανώσατο*) ministros novi Testamenti, ministros, in-
quam, non literæ, sed Spiritus: nam litera occidit, Spiritus autem
vivificat. Heic sanè *ἔξω πάσης ἀμφοτέρωθεν* certum est atq; a-
pertum, ipso quoq; textu indicante, per literam intelligi legem
divinam: quamvis enim hæc viam salutis ac vitæ ostendat & in-
culcet, tamen sine Spiritu S. corda nostra lapidea conterente,
hominem, qualis ex se est, relinquit, atq; sic peccatum non tan-
tum

* Programm, IV. ann. 1643: XIII, 1645: LI, 1653: LXXII, 1656:
XXC, 1657: XCIII, 1658: CV, 1659: CXIIX, 1660: CXXXIIX, 1661:
CLIIX, 1662: CLXIX, 1663: CCXI, 1666: CCXXXIIX, 1668:
CCCVI, 1673,